

TASVIR ORTIDAGI SO'ZLAR

*Namangan viloyati tarixi va madaniyati
davlat muzeyi hodimi: Qosimjonova Sadoqat*

Namangan viloyati tarixi va madaniyati davlat muzeyi o`zining yangilanish davrini boshdan o`tkazmoqda. Bir yuz besh mingdan ortiq asori-atiqaga ega bo`lgan muzeyimiz respublikamiz muzeylari ichida oldingi o`rindan birini egallab turgani albatta bizni quvontiradi.

Muzeyga kelgan ziyoratchilardan bitta tilagimiz shuki, u muzey eksponatlarida san`at asarlaridan, o`tmish asori-atiqalaridan , ajodolarimiz qoldirgan kitoblardan zavq olish , undan chuqur mutaassir bo`lish uchun kelsa. Ko`z o`ngida namoyon bo`lgan moziy darsxonasi ta`sirida mutloqo yangi odatga aylanmasada , ezgu his tuyg`ular to`lqiniga g`arq bo`lgan xolda muzey zallarini tark etsa deymiz.

Tomoshabin ziyoratchining ham turlicha bo`lgani qiziq. U qadar talabchan bo`lmagan tomoshabinga ekspozitsiyaga qo`yilgan eksponatlar qanchalik qiziqarli bo`lsa shuncha yaxshi , lekin talabchan ziyoratchilarning diqqatini jalb etish oson emas. Negaki asori-atiqalar ekskursiya olib olib borilayotgan ilmiy hodimning ma`ruzasi uning qalbida aks-sado uyg`otganini sezmasligi kerak. Zero xar qanday eksponat o`zining qiziqarli tarixi orqaligina kishi diliga chuqur singib, unda uzoq vaqt saqlanib qoladi. Tomoshabin bunday ta`sirotni bir necha kun , haft va balki undan ham ko`proq vaqt unitilmaydi. Masalan, o`ng ming yillar oldin qirilib ketgan sut emizuvchi xayvonlarning vakili karkidonning (ilmiy nomi Indikateriy) bosh suyagi , yoki, bir necha o`n ming yillar oldin viloyatimiz atrofida (Pop, Munchoqtepa) yashagan odamlarning qamishdan yasalgan tobut va mayitning qoldiqlarini ko`rish va uning tarixidan mutaassir bo`lish, bir-biridan ta`sirli tasviriy san`at asarlarini yutoqib tosha qilib toshosha qilish bir umr esdan chiqmaydi.

Muzeyning tarix bo`limini arxiologiya qismida Qo`qonning oxirgi xoni Xudoyorxonning surati va tavsifi berilgan. Siz bilasiz bu xonning nomi juda ko`p rivoyatu voqealarni eslatadi. Zero musulmon xukumdarlaridan kechirgani rost . Birinchi bor o`n to`rt yoshida (Qaynotasi Musulmonqulning ko`magida) taxtga o`tirgan bu xon o`z sultanatdan uch bora maxrum etilib, yana qayta tiklangan va oxirida rus podshoxigi tomonidan taxtdan tushirilib, aldoi firib bilan Orenburgga olib ketilib, nazorat ostida saqlanadi. Xon u yerda bir amallab qochib Makkaga ketadi va xayotining so`ngi qismini o`sha yerda o`tkazadi.

(Makkadan biror tadbirkor kelsa aytinlar, mablag`ni berib, o`sha joyda bir takya (istiqomat joyi) soldiramiz), degan ekan xon davlati juda avjida paytida. Vaqtini shunday bir odam kelganda xon unga ziyorat qilibdi –yu, xech nima demay jo`natib yuboribdi. Yaqinlaringni <Xonim>, nega o`sha aytgan xizmatingizni buyurmadingiz buyurmadingiz ?> - degan so`roqlariga; <Ko`p ko`rimsiz kishi ekan, menga uncha pisand bo`lmai>, deb

javob qilgan ekan xon. Qarangki, u qochib ne azoblar bilan Makkaga yetib borganida o`sha – o`zi qaytarib yuborgan Makkalik xoji Muhammadboy Konibodomiy nikiga tushib, undan ko`p mehribonliklar ko`ribdi. O`sha voqealarni eslatibdi, xon uni pisand qilmaganidan ko`p xijolatlar bo`libdi, xaligi xamyurti esa xonga tasalli berib, unga aloxida takya beribdi.

Ittifoqo bir kuni Xudoyorxon ko`chaga chiqqanida biro dam bir payola choy turibdi. Xon so`riga o`tirib choyni ichib turgan paytida biro dam kelib xonning og`ziga kata tosh bilan uribdi, xonning og`zi qop-qora qon bo`lib, ikkinchi tishi sinibdi. Qo`riqchilar xaligi odamni tutib, taxtish qilishganida u : <Aslim Namanganning To`raqo`rg`onidanman, ilgari sarkor edim, xonga soliq yig`ib berganimdan, xiyonat qilgansan, deb mening xovli joyimni oldirib qo`yan edi. Shunda bir kuni xondan qasos olishni ko`nglimga to`yib qo`yan edim, alhamdulilloh maqsadimga yetdim>, debdi. Aytishlaricha , xon musofirlikda yegan bu kaltagidan keyin o`nglanmasdan, kundan kunga zaiflashibdi, yurtiga qaytishni ko`ngli qo`msab , oxiri yo`lda – Afg`on tuprog`ida , Amudaryoga yetay deganda xor zorlikda olamdan o`tgan ekan.

Xudoyorxonning qanday xon bo`lganligi – odilmi, zolimmi – bu tarix xukmiga xavola. Ammo men bosqinchı dastidan o`z taxti-baxtidan judo bo`lib, musofir yurtlarda sarson sargardonlikda gox mexr ko`rib, gox og`zidan tosh yeb yurgan, o`z vatani, saltanati davrida olamdan o`tgan bir g`arib xamvatan ajdodimiz ruhiga duo yu fotixa qildim. Bunga ko`shilish-qo`shilmaslik Sizning ixtiyorингизда.

Xonning qanday vafot etgani yaqin tariximizning kir, qonli qatlamlari orasida sirligicha qoldi. Bu esa muzeydagи taasurotlarimizdan tug`ilgan bir xotira xolos.Xulosa esa o`zingizga xavola.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. “Маънавият-асосий тушунчалар луғати”-Ўзбекистон файласуфлари миллий жамияти,Тошкент 2016 – йил нашри.
2. “Гулистон”-ижтимоий-сиёсий,илмий-бадиий,маданий-маърифий Журнал- 2021- йил сони.
3. ”Мозийдан садо”-илмий-амалий,маънавий-маърифий журнал.2024 йил.